

Sygn. akt IV KK 155/16

POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziielewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 14 czerwca 2016 r.

sprawy **P. R.**

skazanego z art. 148 § 1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie

z dnia 29 grudnia 2015 r., sygn. akt II AKa 58/15

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Rzeszowie

z dnia 21 maja 2015 r., sygn. akt II K 66/14

**oddala kasację jako oczywiście bezzasadną, a kosztami
sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża skazanego.**

UZASADNIENIE

Kasacja obrońcy P. R. jest oczywiście bezzasadna, w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k.

Analiza treści rozbudowanych zarzutów kasacji oraz części motywacyjnej skargi kasacyjnej jednoznacznie wskazuje, że jej Autor kwestionuje jakość dokonanej przez Sąd Apelacyjny w Rzeszowie kontroli odwoławczej wyroku Sądu Okręgowego w Rzeszowie oraz jej efekt.

Zarzuty kasacyjne (sformułowano ich osiem) sprowadzają się do wykazania, że Sąd Apelacyjny w Rzeszowie nie rozważył w należyty sposób zarzutów i wniosków sformułowanych w apelacji obrońcy z dnia 1 lipca 2015 r. Tak sformułowane zarzuty są zapewne wynikiem niedostatecznej lektury liczącego 26 stron uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Z tego uzasadnienia wynika, że Sąd

Apelacyjny w Rzeszowie rozważył wszystkie zarzuty i wnioski podniesione w apelacji. W pisemnych motywach zaskarżonego kasacją wyroku wyczerpująco wskazał czym kierował się wydając ten wyrok oraz przekonująco umotywował przyczyny nie podzielenia zarzutów i wniosków apelacji. Przekonuje o tym całościowa, a nie wybiórcza, jak to czyni Autor kasacji, analiza uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Nie można dopatrzeć się w realiach sprawy uchybień wymienionych w zarzutach kasacji. Sąd Najwyższy w pełni akceptuje zaprezentowaną w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie, ocenę prawną poszczególnych, podnoszonych w skardze apelacyjnej zarzutów i nie widząc potrzeby jej powoływania w uzasadnieniu niniejszego postanowienia, odsyła do lektury uzasadnienia tegoż wyroku.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy z mocy art. 535 § 3 k.p.k. orzekł jak w postanowieniu.